

Arrest

nr. 207 724 van 14 augustus 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F.
Amerikalei 25/27
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 20 februari 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 januari 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 februari 2018 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. IMPENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. MENSAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, dient op 9 augustus 2017 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in functie van haar partner M.F.A.M. van Belgische nationaliteit, met wie zij wettelijk samenwoont.

Op 26 januari 2018, met kennisgeving op 5 februari 2018, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 9.08.2017 werd ingediend door:

Naam: R. (...)

Voorna(a)m(en): O.V. (...)

Nationaliteit: Russische Federatie

Geboortedatum: (...).1975

Geboorteplaats: Slavyanka

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging "de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1 moeten bewijzen dat de Belg:

1 ° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt."

Als bewijs van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon legt betrokkene enkel een aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen voor, Inkomstenjaar 2014 - Aanslagjaar 2015. Echter, de voorgelegde gegevens hebben betrekking op het jaar 2014, en zijn bijgevolg onvoldoende recent. Op basis van van enkel het voorgelegde gedateerde en achterhaalde document heeft onze dienst geen zicht op het huidige netto-inkomen van de referentiepersoon. Bijgevolg kan er niet afdoende beoordeeld worden of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt. Het komt toe aan betrokkene toe haar aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013). Niets stond betrokkene in de weg om met andere stukken aan te tonen dat de referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt zoals vereist door artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In haar nota met opmerkingen voert de verwerende partij aan dat in het verzoekschrift geen middel wordt ontwikkeld in de zin van de vreemdelingenwet zodat haar kritiek onontvankelijk is.

De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift het volgende aan:

“Dat zij bij huidig verzoekschrift hoger beroep instelt tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan 3 maanden beslist door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie dd. 26 januari 2018 en ter kennis gebracht aan mijn verzoekster op 5 februari 2018;

Dat de weigering beslist werd om reden dat verzoekster niet zou voldaan hebben aan de voorwaarden waarbij verwezen wordt naar de tekst van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 stellende dat bij een aanvraag gezinshereniging de familieleden bedoeld in het eerste lid 1 moeten bewijzen dat de Belg:

" 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet

Bij beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelinkgsuitkeringen en overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt"

Dat voorgebracht wordt:

1. De aangifte personenbelasting aanslagjaar 2017 van de heer M.F.M. (...) waaruit blijkt dat er onroerende huurinkomsten zijn ten bedrage van 10.865,80 € en een netto inkomen ten bedrage van 32.542,06 €.

2. De proefbalans grootboekrekening 2017: winst 39.967,33 €

3. Factuur 02/02/2018 3.342,50 €

(voorbeeld)

4. Akte notaris V. (...) dd. 16/9/2014 waaruit blijkt dat de heer M. (...) eigenaar is van een onroerend goed (waarvan een deel verhuurd als kapsalon)

5. Attest samenstelling gezin

6. Kopie identiteitskaart

7. Attest aanvraag verblijfplaats

Dat verzoekster derhalve - benevens de reeds vroeger medegedeeld stukken degelijk voldoet om meer dan 3 maanden in België te verblijven op basis van gezinshereniging;"

De Raad stelt vast dat uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motivatie betwist en aldus de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert, zodat het voor de Raad duidelijk is dat zij de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht. De exceptie van de verwerende partij kan niet worden aangenomen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De Raad herhaalt dat de verzoekende partij het volgende aanvoert in haar verzoekschrift:

“Dat zij bij huidig verzoekschrift hoger beroep instelt tegen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan 3 maanden beslist door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie dd. 26 januari 2018 en ter kennis gebracht aan mijn verzoekster op 5 februari 2018;

Dat de weigering beslist werd om reden dat verzoekster niet zou voldaan hebben aan de voorwaarden waarbij verwezen wordt naar de tekst van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 stellende dat bij een aanvraag gezinshereniging de familieleden bedoeld in het eerste lid 1 moeten bewijzen dat de Belg:

" 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet

Bij beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelinkgsuitkeringen en overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt"

Dat voorgebracht wordt:

1. De aangifte personenbelasting aanslagjaar 2017 van de heer M.F.M. (...) waaruit blijkt dat er onroerende huurinkomsten zijn ten bedrage van 10.865,80 € en een netto inkomen ten bedrage van 32.542,06 €.

2. De proefbalans grootboekrekening 2017: winst 39.967,33 €

3. Factuur 02/02/2018 3.342,50 €

(voorbeeld)

4. Akte notaris V. (...) dd. 16/9/2014 waaruit blijkt dat de heer M. (...) eigenaar is van een onroerend goed (waarvan een deel verhuurd als kapsalon)

5. Attest samenstelling gezin

6. Kopie identiteitskaart

7. Attest aanvraag verblijfplaats

Dat verzoekster derhalve - benevens de reeds vroeger medegedeeld stukken degelijk voldoet om meer dan 3 maanden in België te verblijven op basis van gezinshereniging;"

3.2. De verwerende partij antwoordt hierop het volgende:

"In subsidiaire orde merkt de verwerende partij op dat, voor zover er in het verzoekschrift kritiek gelezen kan worden op de bestreden beslissing, deze onterecht is. De verzoekende partij stelt dat "verzoekster derhalve – benevens de reeds vroeger meegedeeld stukken – wel degelijk voldoet om meer dan 3 maanden in België te verblijven op basis van gezinshereniging". Deze stelling wordt gebaseerd op gegevens die voor het eerst bij het verzoekschrift opgeworpen worden. De verwerende partij hield bij het nemen van de bestreden beslissing rekening met alle stukken die voorgelegd werden. Met stukken die laattijdig, na het nemen van de bestreden beslissing, bij het verzoekschrift voorgelegd worden, kan geen rekening gehouden worden. Uit het administratief dossier blijkt dat daarvan geen gewag gemaakt was, zodat deze stukken niet voor de eerste keer ingeroepen kunnen worden voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

Uit de bewoordingen van artikel 40ter van de vreemdelingenwet komt overigens duidelijk naar voor dat de bewijslast met betrekking tot de stabiele, voldoende en regelmatige bestaansmiddelen waarover de referentiepersoon dient te beschikken, bij de aanvrager en dus bij de verzoekende partij zelf ligt. Het komt aan de verzoekende partij toe om haar dossier te actualiseren. Het is de aanvrager die het bestuur in kennis moet stellen van alle hiertoe relevant geachte gegevens.. De verzoekende partij kan haar eigen nalatigheid niet aan de verwerende partij verwijten. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent als volgt: "Als bewijs van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon legt betrokkene enkel een aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen voor, Inkomstjaar 2014 – Aanslagjaar 2015. Echter, de voorgelegde gegevens hebben betrekking op het jaar 2014, en zijn bijgevolg onvoldoende recent. Op basis van enkel het voorgelegde gedateerde en achterhaalde document heeft onze dienst geen zicht op het huidige nettoinkomen van de referentiepersoon. Bijgevolg kan er niet afdoende beoordeeld worden of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt. Het komt toe aan betrokkene toe haar aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013). Niets stond betrokkene in de weg om met andere stukken aan te tonen dat de referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt zoals vereist door artikel 40ter van de wet van 15.12.1980. Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken."

Er dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing ten genoegen van recht met draagkrachtige motieven, die de bestreden beslissing inhoudelijk ondersteunen, is omkleed. Het loutere feit dat verzoekende partij het niet eens is met de bestreden beslissing maakt uiteraard geen grond tot nietigverklaring uit.

Gelet op voorgaande dient geconcludeerd te worden dat geen schending van een wettelijke bepaling of algemeen beginsel van behoorlijk bestuur werd aangetoond."

3.3. De Raad herhaalt dat uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert, zodat kan worden aangenomen dat zij de materiële motiveringsplicht geschonden acht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid beoordeelt op grond van de juiste feitelijke gegevens, of de beoordeling correct is en of het besluit niet kennelijk onredelijk is (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624.).

De Raad stelt, binnen voormelde beoordelingsmarge, vast dat de verwerende partij de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden baseert op het feit dat de verzoekende partij en haar Belgische partner niet beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Zij stelt dat de verzoekende partij als bewijs van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon enkel een aanslagbiljet van de personenbelasting en aanvullende belasting werd voorgelegd dat betrekking heeft op inkomstenjaar 2014. Zij beschouwt deze gegevens als onvoldoende recent, zodat niet kan beoordeeld worden of de referentiepersoon op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen in de zin van artikel 40ter van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift aan verschillende stukken aan de verwerende partij ter kennis te hebben gebracht.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij inderdaad het genoemde aanslagbiljet betreffende het inkomstenjaar 2014 voorlegde, maar ook een akte van notaris V. van 16 september 2014, zoals de verzoekende partij opmerkt in haar verzoekschrift.

Uit deze akte blijkt dat de referentiepersoon eigenaar is in volle eigendom van een woning op en met grond en aanhorigheden – geschat op 225 000 euro -, nadat hij zijn aandeel van een derde volle eigendom verkocht van een andere woning met achterliggende grond voor vakantieverblijven – geschat op 160 000 euro - en twee percelen bouwgrond – geschat op 21 000 en 14 000 euro - en een derde aandeel in volle eigendom aankocht van eerstgenoemde woning.

De Raad kan slechts vaststellen dat uit de bestreden beslissing of het administratief dossier niet blijkt dat de verwerende partij met de notariële akte rekening hield bij het beoordelen van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Zij vermeldt dit stuk evenmin in de bestreden beslissing.

De verwerende partij lijkt eraan voorbij te gaan dat het onroerend goed waarvan de referentiepersoon volle eigenaar is in de toekomst kan worden verkocht en dat niet uit het oog mag worden verloren dat de partner van de verzoekende partij het bedrag dat hij zou ontvangen ingevolge de eventuele verkoop van dit goed kan aanwenden om (nieuwe) stabiele, toereikende en regelmatige inkomsten te verwerven. Zij verkocht haar 1/3 aandeel in een woning geschat op 160 000 euro en in twee percelen bouwgrond samen geschat op 35 000 euro. Dit brengt een bedrag op van 65 000. Zij diende 75 000 te betalen om de woning waarvan zij voor twee derde volle eigenaar was, volledig in volle eigendom te verwerven.

Daargelaten de vraag of de partner van de verzoekende partij over voldoende, stabiele en regelmatige inkomsten beschikt in de zin van artikel 40ter van de vreemdelingenwet dient te worden besloten dat het door de verwerende partij in de bestreden beslissing verwoorde standpunt in ieder geval kennelijk onredelijk is en niet het gevolg is van een correcte beoordeling van de voorgelegde overtuigingsstukken. In voorliggende zaak blijkt immers niet dat de verwerende partij rekening hield met de notariële akte van 16 september 2014, waarvan uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij deze voorlegde naar aanleiding van haar aanvraag gezinshereniging.

Een schending van de materiële motiveringsplicht werd aangetoond.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien een onderdeel van het aangevoerd middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige middelonderdelen, nu deze niet tot een ruimere nietigverklaring kunnen leiden.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 januari 2008 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien augustus tweeduizend achttien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU